

İnceleme

BİREYSEL İZLEĞİN BİR NESNESİ OLARAK SANATTA YATAK İMGESİ

Burcu ÖZYNAR ÇIRAK

Arş. Gör. Trabzon Üniversitesi, burcuozynar(at)gmail.com ORCID: 0000-0002-9335-1576

Özyonar Çıracak, Burcu. "Bireysel İzleğin Bir Nesnesi Olarak SanattaYatak İmgesi". idil, 57 (2019 Mayıs): s. 535-542. doi: 10.7816/idil-08-57-01

Özet

Modernizmin yüksek sanat tanımının kırılmasına neden olan Duchamp'ın hazır nesne kavramı, sanatçıların ifade araçlarının değişmesine sebep olmuştur. Duchamp'ın hazır nesneye verdiği değer, ardılları tarafından yapıtın ana formu olarak işlenip sanatın önemli bir kaidesi olarak yerini bulmuştur. Bir kullanım nesnesi olan yatak, sanatçıların öznel anlam olanakları çerçevesinde ele alınmıştır. Bu malzemenin özgünlüğü sanatçılara üzerinde oynayabileceği yeni bir alan açılmasına da sebep olmuştur. Böylece Çağdaş sanatta bir mekan, bir direniş ölçüğü, bellek ve otoportre gibi temsillerle ifade edilegelmiştir. Bu makalede amaç sıradan bir nesne olan yatağın sanatın yeni bir formuna dönüştüğüne tanıklık etmektir. Bununla birlikte sanatçıların aynı nesneyi ele alışlarında ki farklılıkları ve benzerlikleri yüzeye çıkarmaktır. Böylece aynı hazır nesneyi kullanan sanatçıların ifadeleriyle evrilen bir nesnenin yorumlamaları ortaya koyulmuştur. Sanatçının bireysel deneyimlerine ait bir gözlemin neticeleri olarak yatak imgesinin zihnin somutlanması bağlamında görsel bir dilin aracı olabileceği görülmüştür. Sonuç olarak hayatın ritmine ait gerçekçi bir nesnenin sanatın elemanları arasına dahil olması günümüz sanatına katkı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Hazır Nesne, Metafor, Yatak, Duchamp

Giriş

Amerikalı Estet George Dickie tarafından ortaya konulan Kurumsal sanat kuramına göre; bir nesnenin "sanat" olabilmesi için; insan aracılığıyla ve müdahalesiyle değiştirilmiş olmalı, bir galeri ya da sanat dünyası bağlamında sergilenmelidir (Whitham, Pooke, 2018: 20-21).

"Hazır nesne" terimini ilk kullanan sanatçı Duchamp'ı anlama bilmemiz için, Duchamp'ın da dahil olduğu Dada'ya bakış atmamız gerekmektedir.

Dada, Birinci Dünya savaşı karşıtı bir grup ressam, yazar ve şairin Zürih'te bir kabare de toplanarak, sanatsal eğlenceler gerçekleştirilmesiyle birlikte ortaya çıkmıştır. Rumen şair Tristan Tzara (1896-1966) 1918 tarihinde yazdığı Dada Manifestoda Dada'yı şöyle tanımlamaktadır: "Bir protestodur; yıkıcı bir eylemdir. Mantığın yerle edilmesidir; işte Dada budur. Belleğin, arkeolojinin, geleceğin yıkımıdır. Dada, özgürlüktür. Çarpışan renklerin, zıtların birliğinin, grotesk şeylerin, tutarsızlıkların ifadesi; kısacası yaşamın kendisidir..." (Antmen, 2014: 121-122). Tzara'nın belirttiği gibi Dada alışılmış sanat anlayışına bir başkaldırıdır. Öyle ki Dada sanatı değiştirip yön vermeyi amaçlayan değil, sanatı yok etmeyi amaçlayan ve dönemin sanat öğretilerini yıkmaya çalışan bir hareket olmuştur.

Birinci Dünya savaşının yıkıcı etkileriyle birlikte, insanlar genel değerleri sorgulamaya başlamış, bu kuşkucu tavır sanatta da kendini göstererek sanattaki doğmaların tartışılmasına neden olmuştur. İşte tüm bu gelişmeler içinde Dada var olan sanat anlayışını yıkmayı amaçlayarak sanatın tabularını altüst etmeye çalışmıştır. Duchamp'ın, sanatın biricikliğine ve sanatın ulaşılmazlığına gölge düşüren ready made'leri bunu başarmıştır. Hazır nesne ile birlikte anti-sanat terimi de ilk kez kullanılmaya başlanmıştır (Antmen, 2014:124).

1913'te yapıtlarında ortaya koyduğu hazır nesnelere hakkında Duchamp şöyle söylemektedir: "Nesnenin 'görünüşü' hakkında dikkatli olmak zorundayım... Yaklaştığımız şeye, sanki hiçbir estetik duygu beslemiyormuş gibi kayıtsız yaklaşmak zorundasınız. Hazır-nesnelere seçilmesi her za-

man görsel bir kayıtsızlığa, aynı zamanda iyi ya da kötü zevkin tamamen yok olmasına dayanır" (Kuspit, 2010: 38).

Fransız yazar ve Şair Andre Breton, Duchamp'ın estetik zevki yok etme çabasını başarısız olarak, bir nesnenin sanat eseri olarak sunulması o nesneye estetik bir değer yüklenmesine neden olduğunu söylemiştir (Kuspit, 2010: 39). Yine Breton'u destekler biçimde Donald Kuspit Sanatın Sonu kitabında, Duchamp'ın hazır nesnelere şöyle bahsetmektedir;

Hazır nesnelere Duchamp'ın ruhunun yaratıcı edimi sonucu yüce sanat şaheserlerine dönüşen, toplumsal açıdan işlevsel ürünlerdir. Ama gündelik yaşamdaki işlevlerini korumakta, yaratıcı bir gözün bakışıyla ya da zihinde hazır nesneye dönüşmektedir. Kısaca bir yandan eylemsiz madde olarak kalırken bir yandan estetik ozmosa sahiplerdir (Kuspit, 2010: 38).

Oysa Duchamp "Ready-made'leri keşfettiğimde, estetiği yıldırma'yı düşündüm... Şişe askılığı ve pisuarı meydan okumak için suratlarına fırlattım; ama şimdi de bunların estetik güzelliğini takdir ediyorlar" (Danto, 2014:113) diyerek hazır nesnenin asıl amacından saptığını açıklamıştır.

Duchamp'ın açıklamasından anlaşılacağı hazır nesnelereyle estetik algıyı yok etme çabası boş çıkmıştır. Ancak Duchamp'ın eylemi sanatın evrilme başarısıyla sonuçlanmıştır. Öyle ki kendinden sonra gelen sanat hareketleri ve anlayışları için ilham kaynağı olmuştur. Duchamp'ın açtığı yolda ilerleyen sanatçılar Gerçeküstücülük, Pop sanat, Kavramsal sanat, Fluxus, Dijital sanat, Performans ve Feminist sanatta hazır nesnenin olanaklarını geliştirerek ele almışlardır. Ayrıca bugün postmodern sanatın oluşumundaki ilk radikal adımı atan Duchamp, posmodern sanattaki disiplinlerarasılık, melezlik, pastiş, kendine mal etme gibi tüm anlayışların gelişmesinde de rol oynamıştır. Günümüzde birbirinden farklı birçok nesne sanatçıları için bir anlatım aracı haline gelmiştir. İşte bu nesnelere arasında yer alan yatak, sanatta farklı metaforlarla temsil bularak dahil olmuştur.

Yatak Metaforu

Türk Dil Kurumu anlamına göre yatağın ilk anlamı "Uyuma, dinlenme vb. amaçlarla üzerine veya içine yatırılan eşya, döşek" iken, altıncı anlamı "Bir şeyin çok bulunduğu yer", dokuzuncu anlamı ise "gizli barınak veya bir suçluyu gizlice barındıran yer" olarak tanımlanmıştır. İlk anlamının dışında işaret ettiği bir şeyin yoğun bulunma hali bireyin özsel alanını yoğun yaşadığı bir alan olarak da görülebilir. Bu bağlamda bireyin en küçük öznel mekânına yatak diyebiliriz. Georges Perec, "Mekân Feşmekân" kitabında bireyi mekânla ele alırken ilk olarak yataktan başlamayı tercih etmiştir. Perec "Yatak, bir ya da iki kişinin...gece istirahati için kullanılan bir araçtır" (Perec, 2017:31) olarak ifade etmiştir. John Berger ise Sanatla Direniş adlı kitabında İsveçli ressam Christoph Hansli'nin yatak temalı işleri hakkında şöyle yazmaktadır. "Unutmamalıyız yatakların vaadini ve sen de bizim unutmamızı istemezsin. Yataklar, insan elinden çıkmış diğer bütün nesnelere daha fazla şey vaat eder" (Berger, 2016: 121). Berger'in de dediği gibi yatak daha fazlasını barındıran bir nesnedir. Öyle ki kişinin kendini savunmasızca teslim ettiği en mahrem yerdir. Her birey gibi sanatçıların da mahrem alanı olan yatak, hazır nesne kullanımının sanatta yaygınlaşmasıyla birlikte, birçok sanatçı için metafor ve anlatım aracı olmuştur. Yatak bir kullanım nesnesi olarak uyuma, dinlenme gibi daha başka ihtiyaçlar için üretilmiş olsa da, sanatçının yüklediği anlam ve müdahaleler ile bambaşka temsilleri içinde barındırmış, sanatçının fikri ile biricikleştirilmiştir. Günlük hayatımızın bir parçası olan yatak farklı üsluptaki sanatçılar tarafından sıklıkla kullanılmıştır. Artu C. Danto Yatak Metaforu üzerine şunları söylemiştir;

...yatak formu marangoz tarafından çalışılarak bu genel formdan pay alan tekil yataklardan ayrı tutulmalıdır: bu yataklar yataklıklarını adeta bu formdan pay almalarına borçludur ve bu durum onları örnekleri oldukları formdan daha az gerçek kılar. Yatak taklitleri ise, yataklığın örneği dahi sayılmazlar: Bunlar sadece yatakmış gibi görünür, görünüşün de görünüşü olmalarıyla gerçeklikten iki derece uzaklaşmışlardır; böylece ancak en düşük ontolojik statüde yer alırlar. Ancak sanatçıların

yapıtları sanatseverlerin ruhlarını gölgenin de gölgesi sayılacak şeylerle okşayarak onların dikkatini sadece gündelik nesnelere dünyasından uzaklaştırmakla kalmayıp aynı zamanda bu gündelik nesnelere dünyasını anlaşır kılan ve daha derin bir alanı oluşturan formlardan da uzaklaştırır (Danto, 2012: 31). Danto'nun da söylediği gibi sıradan olan yatak sanatçının müdahalesiyle ve ona kattığı usla, sanatçının iletmek istediği temsile bürünmektedir.

Çalışmalarında Yatak Metaforu Kullanan Sanatçılara Örnekler

Farklı dönemlerde farklı sanat anlayışları güden birçok sanatçının kullandığı yatak formu, Robert Rauschenberg'in yapıtında (Resim1) tam anlamıyla bir hazır nesne değildir. Fakat o ahşap üzerine desteklerle, gerçek birer yorgan ve yastık ekleyerek yağlı boya müdahaleleriyle bir assemblaj örneği sunmuştur. Robert Rauschenberg'in yatağı daha çok dışavurumcu ve kaotiktir. Rauschenberg kendisine ressam bir arkadaşı tarafından hediye edilen patchwork yorganı, tuval alacak parasının olmadığı bir dönemde tuval yerine kullanmıştır. Sanatçı dışavurumcu bir üslup kullanarak yaptığı müdahaleler ile izleyicide agresif bir his yaşatmasının yanı sıra aynı zamanda kullandığı yorgan ve yastık gibi nesnelere de samimi ve yumuşak bir anlatımı birarada aktarabilmiştir.

Resim 1. Robert Rauschenberg, Bed, Ahşap Destekler Üzerindeki Yastık, Yorgan ve Çarşafın Üzerine Yağlıboya ve Kalem, 191,1x80x20,3 cm. , 1955.

Rauschenberg'in imkânsızlık içinde kullanmak zorunda kaldığı yorgan ve yastıkla oluşturduğu yapıtı, onun sanatının bir nişanesi niteliğindedir. Kendine ait yorgan ve yastığını çalışmasına dahil ederek rahat bir uykudan vazgeçen sanatçı, kısıtlı imkanlar içinde sürdürmeye çalıştığı sanatını gözlemlemeye davet etmiştir. Fluxus hareketinin bilinen sanatçılarından Yoko Ono'da Raushenberg gibi kendi yatağını yapıtının ana malzemesi olarak onu etkin hale getirmiştir. 1969'da John Lennon ile gerçekleştirdiği performansında bir hafta boyunca yataktan çıkmamıştır. Barış Yatağı (ya da Barış İçinde Yatakta, Yatakta) olarak bilinen bu eylem Vietnam Savaşı'na tepki olarak, iki sevgilinin bir hafta yattaktan çıkmamasıyla gerçekleştirilmiştir. 1960'ların çiçek çocuklarının "savaşma seviş" sloganlarını desteklercesine yatak huzur, mutluluk ve aşkın metaforu olmuştur (Resim 2).

Resim 2: Yoko Ono, Barış Yatağı, Fotoğraf, 1969.

Ono ve Lennon performansında toplumsal bir olayın tesirini yatak aracılığı ile ifade ederken, Fransız sanatçı Louise Bourgeois kendi özyaşamsal sürecinden çıkan temsilleri yatak üzerinden aktarmıştır. Çocukluğundan yetişkin olma sürecine kadar tüm travmatik anılarını yapıtlarına aktaran Fransız sanatçı Louise Bourgeois'in çocukluk belleğini aktardığı önemli serisi olan 1989 yılında yapmaya başladığı Hücre (Cell) adlı serilerinde bir takım nesnelere düzenlenmiş küçük odacıklar mevcuttur. Bu odacıklarda heykel parçalarından, eski kapılara, pencere ve tel örgülere kadar farklı buluntu nesnelere yer almaktadır. Hücre adını verdiği bu odaların bazılarında yer alan yataklar ailesini ve çocukluğundaki travmatik anıları temsil etmektedir. Bu serilerden biri olan Kırmızı Oda (Ebeveynler) çift kişilik bu yatak üzerine yorgan yerine sert bir malzemeden oluşmuş bir kapı yer-

leştirilmiştir ve üzerinde bazı nesnelere yer almaktadır (Resim 3). Bu nesnelere yatak odasının sahiplerine atıf yapmaktadır. Yatak üzerinde ki beyaz küçük yastıkta ise "seni seviyorum" yazmaktadır. Kırmızı bu yatak bir beraberliği ve aşkı temsil ederken, Bourgeois'in anne ve babasının arasındaki ihaneti de temsil etmektedir. Alışılmışın dışında yatağın üzerinde sert malzemeden yapılmış kırmızı bir kapı ise sanatçının ebeveynlerinin ilişkisindeki aşılma-yan sorunlarının somutlaşmış halidir.

Resim 3: Louise Bourgeois, Kırmızı Oda (Ebeveynler), 247,7x426,7x424,2 cm., 1994.

Çalışmalarına yatağı dahil eden bir diğer sanatçı ise Alman sanatçı Rebecca Horn'dur. Horn 1970'lerde başlayan performanslarının yanı sıra tasarlanmış kostümler ile yer aldığı filmleri ve yerleştirmeleriyle tanınmaktadır. (Huntürk, 2016: 386). Sanatçı beden ile ilişkili bu performanslarında duygusal ve iç gözleme dayalı bir deneyim sunmaktadır (Fineberg, 2014: 336). Çalışmalarında doğayı ve insanı mekanik parçalarla birleştirerek yapay uzuvlar yaratmıştır. Horn'da geçmiş yaşantısının tesirlerini eserlerine yansıtmaktadır. Sanatçı erken yaşalar da geçirmiş olduğu akciğer zehirlenmesi sonucu uzun süren tedavisi ve hastalığı ile başa çıkma zorunluluğu çalışmalarında kendini göstermiştir.

Horn, "Sevgilinin Yatağı" (Lovers Bed) adlı çalışmasında hastane yataklarını andıran demir tek kişilik bir yatak üzerine mavi kelebekler yerleştirmiştir. (Resim 4) Kelebek ve yatak arasında ki metamorfoz geçicilik ve ölüm olarak tanımlanabilir. Kelebeğin kısa ömürlü oluşunun ölümü çağırıştır-

dığı bu işte yatak ile belki de hayatın sonlanmasını anımsatmak istemektedir. Horn'un kendi geçmişinde ki uzun süreli hastanede kalışı ve tedavisi göz önünde tutacak olursak yatağın onun için ölüm ve hastalığı temsil etmekte olduğunu söyleyebiliriz.

Resim 4: Rebecca Horn, Lover's Bed, 1990.

Bangladesli sanatçı Tayyibe Begum Lipi, tıraş bıçaklarından yaptığı işleri ile tanınmaktadır. Sanatçı erkeklerin kullandığı keskin ve tehditkar bir araç olan jilet bıçaklarını tersine bir bakış açısıyla daha duygusal nesnelere olan kadın çamaşırlarından çocuk arabasına kadar oldukça kişisel eşyalara dönüştürmüştür. Bunlardan biri olan Love bed (Aşk yatağı) adlı çalışması ise jiletlerden tasarlanmış çift kişilik bir yataktan oluşmaktadır. (Resim 5) Aşk gibi duygusal kırılma bir kavramı keskin ürkütücü nesne ile birleştiren sanatçı işlerinde hem kişisel hem de politik zorlukları yansıtmaktadır. Kendisinin ve çağdaşlarının karşı karşıya kaldığı zorluklara da değinen Lipi, toplumsal cinsiyete dayalı bir ifade biçimi aracılığıyla birleşme duygusunu ifade etmekte ve vurgulamaktadır. Lipi yatağı rahat ve huzur veren bir araç olarak değil, tehditkar ve huzursuz bir alan olarak sunmaktadır. Bunu çiftler arasındaki şiddetin bir temsili gibi okumak mümkündür.

Resim 5: Begum Lipi, Love Bed, Paslanmaz Çelik, 79,4x184,8x221 cm. 2012.

Türk asıllı Britanyalı sanatçı Tracey Emin'in My Bed adlı çalışmasının ise sanat dünyasında sansasyonel bir yeri vardır (Resim 6). Tracey Emin Genç Britanyalılar olarak bilinen (YBA) içlerinde Damien Hirst ve Sarah Lucas'ında bulunduğu grubun üyeleri Kavramsal sanat ve enstalasyon çalışmalarlarıyla izleyiciyi şaşırtmayı amaçlayan işler yapmışlardır (Akyol ve Türk, 2010:106). Emin'in Günlük eşyalar ve atık malzemelerden oluşturduğu enstalasyonlardan biri olan My Bed (Yatağım), çift kişilik bir yatağın kirli çarşaflarıyla, izmarit, içki şişeleri ve prezervatif gibi kişisel atık malzemelerin bulunduğu, yaşanmışlık halinin en doğal şekliyle bir sergi salonunda sergilenmiştir. Tracey Emin'in birlikteliklerine işaret eden ve depresyon halini yansıtan bu yatak yine bireyin duygu yoğunluğunu yansıtan mekân olarak belirmesinin yanı sıra bir otoportre tavrı taşımaktadır. Bu yatak bir kadının yatak odasında yaşadığı mahremiyetinin yanında onda bıraktığı izleri bizlere göstermektedir.

Resim 6: Tracey Emin, My Bed, 1998.

Sonuç

Duchamp'ın 1913' te ilk örneğini verdiği hazır nesne sanattaki estetik yargıyı yıkmayı hedeflemiş fakat nesnenin bir sanat eseri olarak sunulması sanatta yeni bir bakış açısı geliştirmiştir. Böylece gündelik hayatın içindeki sıradan nesnelere sanata entegre olarak, sanatçı için bir ifade aracı haline dönüşerek bireysel izleklerinin aktarımına yardımcı olmuşlardır. Duchamp'ın sanata yön veren önerisi ile bugün sıradan olana farklı bakmayı sağlayan hazır nesne, sanatta disiplinler arası etkileşim bakımından önemli bir yer almıştır. Farklı dönemlerde ve farklı üsluptaki sanatçılar, nesneyle kurdukları bireysel etkileşimler sayesinde aynı nesneden çeşitli temsiller üretmişlerdir. Böylece aynı olana değişik açılardan bakarak sanatta usun ön plana çıkmasını da sağlamışlardır. Bir hazır nesne ve metafor olarak yatak ise pek çok sanatçının çalışmalarında temsil bulmuştur. Yatağın bireyle olan özel ilişkisi nedeniyle diğer nesnelere ayrıcalıklı bir yerinin ve öneminin olduğu görülmüştür. Yatak kişi için mahrem ve özel bir alan olması bakımından, sanatçıların çalışmalarında duyu yoğunluğu barındıran özsel temsillerin bir aracı olarak, ölüm, aşk, bellek, ayrılık gibi birçok duygusal anlatımın temsilini içinde barındırmaktadır. Ayrıca yatak sanatçıların yaşanmışlıklarıyla sıradan temsilden sıyrılarak sanata zengin ifadeler kazandırmıştır. Bu bağlamda sanata dahil edilen diğer nesnelere gibi yatakta her ne kadar eşsiz olmasa da, sanatçının öz yaşam sürecindeki deneyimleri ile şekillenerek farklı metaforlar ile biricikleşmektedir.

Kaynaklar

Antmen, Ahu. 20.Yüzyıl Sanat Akımları. İstanbul: Sel yayıncılık, 2014.

Berger, John. Sanatla Direniş. Çev. Aslı Biçen. İstanbul: Metis Yayıncılık, 2018.

Danto, Arthur C. . Sanatın Sonundan Sonra Çağdaş Sanat ve Tarihin Çizgisi. Çev. Zeynep Demirsü. İstanbul: Ayrıntı yayınları, 2014.

Danto, Arthur C. Sıradan Olanın Başkalaşımı, Çev. Esin Bertaş, Özge Ejder. İstanbul: Ayrıntı yayınları, 2012.

Fineberg, Jonathan. 1940'tan Günümüze Sanat Varlık Stratejileri. Çev.Simber Atay Eskiier, Görül Erinç Yılmaz. İzmir: Karakalem Kitabevi Yayınları, 2014.

Huntürk, Özi. Heykel ve Sanat Kuramları. İstanbul: Hayalperest Yayınevi, 2016.

Kuspit, Donald. Sanatın Sonu. Çev. Yasemin Tezgiden. İstanbul:Metis Yayıncılık, 2010.

Perec, Georges. Mekân Feşmekân. Çev. Ayberk Erkey. İstanbul: Everest Yayınları, 2017.

Türk, Ayşegül. , Akkol, Nuray. "Tracey Emin'in Günümüz Sanatındaki Yeri ve İşinin Değerlendirilmesi". Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi. (2010). Sayı: 2. (ss. 105-120). **Elektronik Kaynaklar**

Banu Çarmıklı (Mart 1, 2017)Sanatın Devrimcisi Robert Rauschenberg

<http://www.banucarmikli.com/sanatın-devrimcisi-robert-rauschenberg/> Erişim:12.02.2019

<http://www.milliyet.com.tr/fotogaleri/37931-yasam-baris-yatagi-40-yasinda/> Erişim: 18.02. 2019

http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&kelime=YATAK

Erişim: 08.01.2019

https://en.wikipedia.org/wiki/Rebecca_Horn Erişim: 14.01.2019

<https://www.guggenheim.org/artwork/31321>

Erişim: 19.02.2019

Görsel Kaynaklar

(Erişim Tarihleri 03.03.2019)

Resim1: Robert Raushenberg, Bed (Yatak)

<https://www.moma.org/collection/works/78712>

Resim 2: Yoko Ono, Peace Bed (Barış Yatağı)

<https://www.artsy.net/article/artsy-editorial-john-lennon-yoko-ono-invited-bed>

Resim 4: Louise Bourgeois ,Kırmızı Oda (Ebeveynler)

<https://bourgeois.guggenheim-bilbao.eus/en/red-room-parents>

Resim 5: Rebecca Horn, Lover's Bed (Sevgilinin Yatağı)

<https://tr.pinterest.com/pin/328059154100373113/>

Resim 7: Begum Lipi, Love Bed

<https://www.guggenheim.org/artwork/31321>

Resim 8: Tracey Emin, My Bed (Yatağım)

<http://www.milliyetsanat.com/haberler/plastik-sanatlar/-yatagim---my-bed----tracey-emin/546>

BED IMAGE IN ART AS AN OBJECT OF AN INDIVIDUAL TRACE

Burcu ÖZYONAR

Trabzon Üniversty, burcuozyonar(at)gmail.com

Özyonar, Burcu. "Bed Image as an Object of an Individual Trace". idil, 57 (2019 May): s. 535-542.
doi: 10.7816/idil-08-57-01

Abstract

Duchamp's concept of ready-made object have not only caused the chancing of the definition of high art in modernism, it has also changed the means of the artistic expression. The value that Duchamp introduced to the ready object has been handled by his successors as the main form of the work and it has taken its place as an important base of art. The bed, which is an object of use, has been considered within the framework of the subjective meaning possibilities of the artists. The authenticity of this material has also led to a new area for artists to perform. Thus, it has been expressed in contemporary art by representations such as a space, a scale of resistance, memory and self-portrait. In this article, the aim is to testify that how the bed, which is an ordinary object, has been transformed into a new material of art. However, it is to bring the differences and similarities of the artists on the usage of the same ready-made material. Thus, the interpretations of an object with the expressions of the artists using the same object have been revealed. As a result of an observation of the artist's individual experiences, it has been observed that the image of the bed could be the instrument of a visual language in the context of the embodiment of the mind. As a result, we can say that the realistic object belonging to the rhythm of life has been included in the material of art and this inclusion has contributed to today's art.

Keywords: ready made, metaphor, Bed, Duchamp

Article History:
Arrived: January 17 2019

Revised: February 22 2019

Accepted: March 3 2019